

[Jytte Andersen]

bejdsmarkedets parter selv kan komme. Vi vil gerne benytte denne mulighed, når vi har dette lovforslag til behandling, til at komme et lille nøk videre.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Princippet kan vi godt blive enige om. Det er åbenbart sværere, når man så skal til at fortolke, hvad det vil sige.

Fru Elisabeth Bruun Olesen stillede spørgsmål om fortolkningen af nogle af bemærkningerne til lovforslaget, og fru Lilli Gyldenkilde var inde på, hvor mange mænd der havde arbejdet i hvor mange timer og til hvilken betaling med denne sag. Men til det, fru Elisabeth Bruun Olesen spurgte om, må jeg svare, at det ikke er noget, som embedsmænd eller embedskvinder i arbejdsministeriet har udarbejdet. Det er et citat fra en fælles erklæring fra arbejdsmarkedets parter fra 1982, som parterne afgav til Kommissionen under behandlingen af, hvorvidt Danmark overholdt ligelønsdirektivet eller ikke.

Fru Elisabeth Bruun Olesen spurgte også om, hvorvidt man kan sikre sig, at en kvindelig og en mandlig bogholder på den samme arbejdsplads får det samme i løn. Det kan de muligvis godt få, men de kan muligvis også få forskellig løn. Det vil vel afhænge af deres anciennitet og af, hvilke funktioner de udoøver i den pågældende virksomhed. Det er vel også grunden til, at vi kan blive enige om princippet, og at det måske bliver sværere, når det er inden for mere usammenlignelige områder, der skal vurderes, hvad der er arbejde af samme værdi. Det er klart, at folk med samme uddannelse også kan få samme løn, forudsat at de befinder sig på samme trin, hvis man benytter en anciennitetsskala.

For mit vedkommende synes jeg også, at det er væsentligt, at vi som lovgivere politisk gør, hvad vi kan, for at sikre, at der er reel ligeløn mellem mænd og kvinder. Det mener jeg ligger i dette lovforslag, som bakker op om dette EF-direktiv. Der opstår i hvert fald ikke nogen vanskeligheder fra min side med henblik på, at vi når så langt som muligt i retning af at sikre den reelle ligeløn i det omfang, lovgivningsmagten kan gøre det.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg vil sige tak til ministeren for svaret, men jeg vil blot udtrykke min forundring over, at man i bemærkningerne til et lovforslag trykker noget, som godt nok er fra organisationernes fælleserklæring, men hvor man reelt ikke ved, hvad det betyder. Vi må da i udvalgsarbejdet spørge organisationerne, hvad de egentlig har ment med det, de har sagt, så folketinget kan få det at vide.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 90:

Forslag til lov om frikommuner.
(Fremsat 28/11 85).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Henning Rasmussen (S):

Det frikommuneforslag, indenrigsministeren fremsatte for 10 måneder siden, var meget begrænset. Det gav kun mulighed for at lave forsøg med nogle beskedne ændringer i den indre struktur i kommunen eller amtskommunen. Det var en meget forsigtig begyndelse, nærmest et lille pilotprojekt, inden det virkelig store egentlige frikommuneprojekt skulle besluttes i folketinget i efteråret 1985 og for alvor sættes i gang i al sin iderigdom fra 1. januar 1986. Det gærer og syder, og det sprudler med ideer rundt omkring, fik vi at vide. Da vi for en god måneds tid siden spurgte ministeren i spørgetiden, om det var rigtigt, som man sagde i nogle af frikommunerne, at det gik meget langsomt og modvilligt i nogle af ministerierne, fik vi det svar, at det tværtimod gik meget hurtigt, og at alle